

Tappar du engagemanget så har motståndaren vunnit

Zoltan Tiroler, ordförande i Svensk-Kubanska Föreningen

Vi påverkas alla av det ständiga bombardemanget från medierna och det är inte konstigt om man ibland tappar entusiasmen för Kuba. Vi får enbart höra negativa nyheter, aldrig, aldrig något positivt, eller ens neutralt. Visst, det finns många brister i Kuba. En del självförvållade och en del orsakade av en fientlig omvärld.

Men låt oss en stund tänka vad som skulle hända ifall USA och dess allierade lyckas återta makten?

Då skulle den fria utbildningen (den bästa i Latinamerika enligt Världsbanken) och fria hälsovården ("helt otroligt" enligt USA:s New England Journal of Medicine) avskaffas.

Vi skulle se ökad barnadödlighet (idag den lägsta i Amerika) och minskad medellivslängd (bland de högsta). Den sociala otryggheten skulle explodera. Droger och våldsam kriminalitet komma in.

Klasslyftorna skulle skjuta i höjden och barn skulle hungra. (FN: "Kuba är ett föredöme när det gäller att bekämpa hunger, med 0 procent undernäring bland barn. Ett föredöme när det gäller skydd av barn.")

Gatubarn skulle åter höra till stadsbilden. Utomrättsliga avrättningar, mord på politiker, sociala ledare och journalister skulle bli vardag, precis som i regionen i stort. Det småskaliga, ekologiska jordbruket, enligt Världsnaturfonden det bästa i världen, skulle ersättas av kapitalistisk stordrift. Kuba lägger över hälften av sin BNP på vård, skola, omsorg. Det är inte att tänka på ifall kapitalismen återkommer

Slut på "Operation Mirakel"

Det skulle innebära slut för projekt som "Operation Mirakel", som hittills återgett fler än fyra miljoner fattiga synen. De har gratis opererats för ögonsjukdomar i en lång rad länder. Människor som åter kan se sina barn, utföra ett arbete och njuta av naturens skönhet. En sådan operation kostar exempelvis i Honduras 3 000 dollar. För ett öga. Otänkbart för de flesta, då fattigdomen i flera länder omfattar 2/3 av befolkningen.

Slut på Kubas hälsovårdsbistånd

Likaså skulle det vara slut på det kubanska hälsovårdsbiståndet som behandlat flera miljoner patienter och räddat livet på 5,8 miljoner! Samma sak för de kubanska alfabetiseringskampanjerna genom vilka flera miljoner lärt sig läsa och skriva.

Den latinamerikanska hälsohögskolan i Havanna, som

utbildar tusentals läkare varje år, skulle läggas ner eller avgiftsbeläggas. De tusentals palestinier, västaharier och andra som får högklassig utbildning i Kuba skulle skickas hem. Liksom de 5 000 bolivianska studenter som just nu går på högskolan för att efter examen arbeta och förbättra situationen för sina landsmän.

Mirakulöst nog:

Lilla Kuba står ensamt för en tredjedel (!) av allt hälso-
bistånd i världen. Kuba lägger ca 6,7 procent av sin BNP på internationellt bistånd. Det är 7 gånger så mycket som nr två i världen. Det är 34 gånger så mycket som USA. Den internationella solidariteten är något av revolutionens adelsmärke.

Jag tycker att detta är värt vår solidaritet och vårt engagemang

Kuba har under 60 års tid utsatts för en enorm press och kriminella försök att störta landets regering. Nu är det blockad, ockupation av Guantanamo, undergrävande verksamhet, träning och finansiering av oppositionella och, inte minst, en massiv och ständigt pågående medie-kampanj för att svartmåla landet. Kuba har stått emot. Det behöver vi också göra. Ger vi efter för smutskastningen så har fienden vunnit. Om vi engagerar oss har de förlorat.

Istället för missmod och uppgivenhet behöver vi värna dessa enorma landvinningar och detta sant humana samhälle. Vi behöver Kuba som exempel. Engagera dig! Värva en medlem, berätta om Kuba i din bekantskapskrets. Ingen kan göra allt, alla kan göra något.